

261

1709. «Τάξις τῆς νοδαρικῆς», τῆς νήσου Παξῶν,
ἐν 295, σ. 158–159.

262

1709. Κανουνναμέ Μυτιλήνης,
μνημ. ἐν 423, σ. 207, σημ. 1.

263

1710. Διάταγμα 12 Ἀπριλίου Ἑνετικῆς Γερουσίας,
ἐν 60, σ. 31, ἐν 378, σ. 48 καὶ ἐν 276, σ. 58 καὶ 106, ἐνθα παρατηρεῖται, ὅτι «ἡ διαταγή
αὕτη ἔλυσεν ὀριστικῶς καὶ διὰ παντός τὸ ζήτημα».

«Ὅσον εἰς τὰ συνοικέσια ἀνάμεσα εἰς ρωμαίους καὶ λατίνους, νὰ φυλάττηται τὸ διορισθὲν
ἀπὸ τὴν Γερουσίαν εἰς τοὺς 1599 Ἰουλίον 31, ὅτι νὰ μὴν ἔχουν νὰ ἐμποδίζονται, μὲ ξεκα-
θάρισιν, ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ τοὺς νεονύμφους νὰ ἀκολουθῇ τὸ ἴδιον ἔθιμον ρητόν, τὰ τέκνα νὰ
ἀναθρέφονται εἰς τὸ ρητόν τοῦ πατρὸς. Ἡ ἱεροπραξία νὰ γίνεταί κατὰ τὴν κατάστασιν
τοῦ ἀνδρός: Οὔτε ὁ ρωμαῖος νὰ εὐλογῇ τὴν λατίναν, οὔτε ὁ λατῖνὸς τὴν ρωμαίαν, χωρὶς ταῖς
ἀπόδειξαις καὶ μαρτυρίαις τῆς ἐλευθερίας. Καὶ ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπόθεσιν τοῦ διαζυγίου,
εἴτε χωρισμοῦ, ἢ ἐξέτασις καὶ ἀπόφασιν νὰ παγαίη εἰς τὸν προέδρον ἐκεῖνον τοῦ ρητοῦ,
ὅπου μὲ τὴν προειρημένην τάξιν ἐδλόγησε τὸν γάμον καὶ τὰ ἐξῆς»).

(Σημ. Κατὰ τὴν βούλλαν τοῦ πάπα Λέοντος Ιου, ἐπικυρωθεῖσαν ὑπὸ Κλήμεντος Ζ' καὶ
κατὰ ἔγκρισιν τοῦ οἰκ. πατριάρχου, ἡ μикτογαμία ἐπετρέπετο μεταξὺ λατίνων καὶ ὀρ-
θοδόξων ἐν Ἑπτανήσῳ, Κρήτῃ, Κατάρῳ, Δαλματίᾳ καὶ Βενετίᾳ.
Πρβλ. ἀριθ. 93).

264

1710. Ἐγγραφον πΚ. Κυρίλλου Δ', πρὸς π. Ἀντιοχείας, περὶ
ἀσκήσεως συγκαταβάσεως τινὸς περὶ τὰ κωλύματα τοῦ γάμου,
ἐν 103, Α' σ. 177.

265

1710. Χρυσόβουλλον (οὐκάζιον) τοῦ τσάρου Πέτρου τοῦ Μεγάλου, τῆς 11
Μαρτίου, ὑπὲρ τῶν ἐν Νίζνῃ τῆς Ρωσσίας Γραικῶν,
ἐν 383, σ. 749.

«Πληροφορηθέντες παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου ἱερέως καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, ὅτι οἱ εἰς
Νίζναν Γραικοὶ καταδυναστεύονται παρὰ τῶν ἐκεῖ ἀρχηγῶν, καθυποβαλλόμενοι εἰς πᾶν
εἶδος φόρον καὶ ἀγκαρεύματος, εὐδοκοῦμεν καὶ ἐπικυρώνομεν τὰ προνόμια τῶν Γετμάνων,
θεσπίζοντες τὰ ἀκόλουθα :

